

PSALM 68(67)

Triumfalny pochód Boga

1 Kierownikowi chóru. Dawidowy. Psalm. Pieśń.

2 Bóg wstaje, a rozpraszają się Jego wrogowie
i pierzchają przed Jego obliczem ci, którzy Go nienawidzą.

3 Rozwiewają się, jak dym się rozwiewa,
jak воск się rozpływa przy ogniu,
tak giną przed Bogiem grzesznicy.

4 A sprawiedliwi się cieszą i weselą
przed Bogiem, i radością się rozkoszują.

5 Śpiewajcie Bogu, grajcie Jego imieniu;
wyrównajcie drogę Temu, co cwałuje na obłokach!
Jahwe Mu na imię;
radujcie się przed Jego obliczem!

6 Ojcem dla sierot i dla wdów opiekunem
jest Bóg w swym świętym mieszkaniu.

7 Bóg przygotowuje dom dla opuszczonych,
a jeńców prowadzi ku pomyślności;
na ziemi zeschłej zostają tylko oporni.

8 Boże, gdy szedłeś przed ludem Twoim,
gdy kroczyłeś przez pustynię,

9 ziemia zadrżała,
także niebo zesłało deszcz <przed Bogiem>,
przed obliczem Boga, Boga Izraela.

10 Zesłałeś, Boże, obfity deszcz,
swe wyczerpane dziedzictwo Ty orzeźwiłeś.

11 Twoja rodzina, Boże, w nim zamieszkała;
pokrzepiłeś w swej dobroci biednego.

12 Pan wypowiada słowo
do zwiastunów pomyślnych nowin:
«Wielkie wojsko».

13 «Uciekają królowie zastępów, uciekają;
a mieszkanka domu dzieli łupy.

14 Gdy odpoczywali między zagrodami trzody,
skrzydła gołębic srebrem się lśniły,
a jej pióra zielonkawym odcieniem złota.

15 Gdy tam Wszchemocny królów rozpraszał,
śniegi spadały na górę Salmon!»

16 Góry Baszanu - to góry wysokie,
góry Baszanu - to góry urwiste:

17 czemu, góry urwiste, patrzycie z zazdrością
na górę, gdzie się Bogu spodobало mieszkać,
na której też Bóg będzie mieszkał na zawsze?

18 Rydwanów Bożych jest tysiące tysięcy:
to Pan do świątyni przybywa z Synaju.

19 Wstąpiłeś na wyżynę, wziąłeś jeńców do niewoli,
przyjąłeś ludzi jako daninę,
nawet opornych - do Twej siedziby, Panie!

20 Pan niech będzie przez wszystkie dni błogosławiony:
ciężary nasze dźwiga Bóg, zbawienie nasze.

21 Bóg nasz jest Bogiem, który wyzwala,
i Pan Bóg daje ujść przed śmiercią.

22 Zaiste Bóg kruszy głowy swym wrogom,
kudłatą czaszkę tego, co postępuje grzesznie.

23 Pan powiedział: «Z Baszanu mogę [cię] wyprowadzić,
mogę wyprowadzić z głębin morskiej,

24 byś stopę twą we krwi umoczył,
by języki psów twoich miały kęsek z wrogów».

25 Boże, widać Twoje wejście,
wejście Boga mego, Króla mego, do świątyni.

26 Śpiewacy idą przodem, na końcu harfiarze,
w środku dziewczęta uderzają w bębny.

27 «Na świętych zgromadzeniach błogosławcie Boga,
Pana - wy zrodzeni z Izraela!»

28 Tam Beniamin idzie na czele,
książęta Judy wśród wrzawy swych okrzyków,
książęta Zabulona, książęta Neftalego.

29 O Boże, okaż Twoją potęgę,
potęgę Bożą, z jaką działałeś dla nas

30 z Twej świątyni nad Jeruzalem!
Niech królowie złożą Tobie dary!

31 Napełnij grozą dzikiego zwierza w sitowiu
i stada bawołów, z cielcami narodów.

Niech padną na twarze przynoszący srebro;
rozprosz narody, co z wojen się cieszą.

32 Niechaj z Egiptu nadejdą możnowładcy,
niech Kusz wyciągnie swe ręce do Boga.

33 Śpiewajcie Bogu, królestwa ziemi,
zagrajcie Panu,

34 który przemierza niebo, niebo odwieczne.
Oto wydał głos swój, głos potężny:

35 «Uznajcie moc Bożą!»
Jego majestat jest nad Izraelem,
a Jego potęga w obłokach.

36 Grozę sieje Bóg ze swej świątyni, Bóg Izraela;
On sam swojemu ludowi daje potęgę i siłę.
Niech będzie Bóg błogosławiony!

"**Bóg wstaje, a rozpraszają się Jego wrogowie**". Psalm 68 wielokrotnie przywołuje wydarzenia, w których objawiła się potęga Boga wobec nieprzyjaciół Jego i Izraela. W krótkiej formie i poetyckiej szacie podane, te wersety wybrzmiewają wspomnieniem wielkich dzieł Bożych: wyjścia Izraela z Egiptu, opieki Bożej podczas wędrówki do Ziemi Obiecanej, walk z obcymi narodami poza i w samym Kanaanie.

„A sprawiedliwi się cieszą i weselą... przed Bogiem”. Pan objawiający się w swej potędze był źródłem zbawienia dla swych wiernych. Psalmista wzywa do uwielbiana Boga, który był zawsze opiekunem swego ludu, który troszczył się o najuboższych, który dawał deszcz ziemi, aby była urodzajna.

"Boże, widać Twoje wejście ... do świątyni" Uroczysta świąteczna procesja jest okazją do wyrażenia przez lud Izraela swojej wdzięczności Bogu. A jednocześnie do modlitwy o Boże błogosławieństwo, o dar pokoju, bezpiecznego i dostatniego życia oraz o to, aby wszystkie narody uznały Jahwe za swego Boga. Wspólnota modlącego się Kościoła idzie dzisiaj tą samą drogą modląc się nie tylko za swoich braci i siostry, ale także o Boże błogosławieństwo dla wszystkich ludzi, aby i oni przyjęli Dobrą Nowinę i uznali w Jezusie swego Pana i Zbawiciela.

Wszchemogący Boże, udziel światu swego błogosławieństwa pokoju i dobra, i spraw, aby wszyscy ludzie poznali Twoje zbawienie. Przez Chrystusa Pananaszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv